

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за здравното осигуряване

(обн., ДВ, бр. 70 от 1998 г.; изм., бр. 93 и 153 от 1998 г., бр. 62, 65, 67, 69, 110 и 113 от 1999 г., бр. 1, 31 и 64 от 2000 г., бр. 41 от 2001 г., бр. 1, 54, 74, 107, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 50, 107 и 114 от 2003 г., бр. 28, 38, 49, 70, 85 и 111 от 2004 г., бр. 39, 45, 76, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 17, 18, 30, 33, 34, 59, 80, 95 и 105 от 2006 г., бр. 11 от 2007 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2007 г. - бр. 26 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 31, 46, 53, 59, 97, 100 и 113 от 2007 г., бр. 37, 71 и 110 от 2008 г., бр. 35, 41, 42, 93 и 101 от 2009 г. и бр. 19, 26, 43, 49, 58, 59, 62, 96, 97 и 100 от 2010 г. и бр. 9 от 2011г.)

Параграф единствен. В чл. 37 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) създава се нова т. 2:

„2. за всяко посещение при лекаря или лекаря по дентална медицина, лицата, навършили 60 години за жените и 63 години за мъжете, заплащат сума в размер на 1 на сто от минималната пенсия за осигурителен стаж и възраст, определена със Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за съответната година;”;

б) досегашната т. 2 става т. 3.

2. Създава се нова ал. 5:

„(5) Разликата между сумата по ал. 1, т. 1 и сумата по ал. 1, т. 2 се заплаща на лекаря или на лекаря по дентална медицина от републиканския бюджет по ред, определен в наредба на министъра на финансите и министъра на здравеопазването.”

МОТИВИ

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за здравното осигуряване

Достъпната медицинска помощ е едно от основните права на гражданите, прокламирано в Конституцията на Република България и гарантирано със Закона за здравето и Закона за здравното осигуряване.

Законът за здравното осигуряване предвижда при всяко посещение при лекаря или лекаря по дентална медицина, задължително осигурените в Националната здравноосигурителна каса лица да заплащат суми за оказаната медицинска помощ в размер на 1 на сто от минималната работна заплата, установена за страната.

Минималната работна заплата е универсален минимален социален стандарт, който се използва и при определянето на различни видове плащания и такси, свързани с трудова или приравнена на нея дейност.

Минималният социален стандарт при определянето на индивидуалните размери на пенсиите в Република България е минималната пенсия за осигурителен стаж и възраст, която ежегодно се определя със Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване. В този смисъл минималната пенсия за осигурителен стаж и възраст има по-голямо влияние върху доходите от пенсии, отколкото минималната работна заплата, установена за страната. В момента минималната пенсия за осигурителен стаж и възраст е 57 на сто от минималната работна заплата. Това при равни други условия означава, че разходите за посещение на лекар или лекар по дентална медицина за пенсионерите са по-високи, което от своя страна създава предпоставки за ограничен достъп до медицинска помощ и нарушаване на един от основните принципи, а именно своевременна, достатъчна и качествена медицинска помощ.

Повече от 583 хиляди пенсионери получават пенсии, които са до размера на минималната пенсия за осигурителен стаж и възраст, а други 610 хиляди получават пенсия в размер до 200 лв. или 54 на сто от всички пенсионери получават пенсии до 200 лв. За тях заплащането на т.нар. „потребителска такса” е сериозно затруднение, което създава предпоставки за ограничен достъп до здравно обслужване.

Според данните на Националния статистически институт равнището на бедност в страната е 19,7 на сто, като 39,3 на сто от всички бедни са на възраст над 65 години. В допълнение, равнището на бедност за лицата над 60 годишна възраст е 34,6 на сто и е 1,8 пъти по-високо от общото равнище на бедност, а за лицата над 75 годишна възраст е 47,1 на сто и е 2,4 пъти по-високо от общото равнище на бедност.

За гарантиране на своевременна, достатъчна и качествена медицинска помощ се предлага при определянето на размера на таксата за посещение при лекар или лекар по дентална медицина да се използва минималния размер на пенсията за осигурителен стаж и възраст, като по-справедлив и адекватен показател за доходите на пенсионерите.

По този начин ще се окаже подкрепа на най-ниско доходните групи от пенсионерите и ще се осигурят възможности за по-добър достъп до медицински грижи.

Вносител:
ЕМИЛИЯ МАСЛАРОВА

АННА ЯНЕВА

РУМЕН ОВЧАРОВ